

Foto van een plaquette, ontworpen door J. C. Wienecke

UIT HET LEVEN VAN VORSTINNEN :

ONZE KONINGIN STELT VEEL BELANG in den zieletoestand harer onderhoorigen.

Eens bezocht Hare Majesteit een oude zieke vrouw. Op den Bijbel wijzend, die op tafel lag, zeide zij tot de kranke: „Hebt ook gij dat Boek lief? Het is mij alles geworden.” En later: „U moet u geheel aan den Heere Jezus overgeven. Eerst dan krijgt u vrede. Van het oogenblik af, dat ik dat gedaan heb, is alles licht geworden in mijn leven.”

Deze mededeeling komt uit den mond van een, die aanwezig was, toen onze Koningin met het vrouwtje sprak.

☒ Toen Koningin Victoria van Engeland nog een kind was, had ze een hekel aan leeren. Haar gouvernante en ouders hadden veel moeite met haar. Tot op zekeren dag haar ouders besloten, hun dochter bekend te maken met het feit, dat ze later zou kunnen geroepen worden tot Koningin van Engeland. De gouvernante gaf haar een lijstje van de vorsten, die reeds over Engeland geregeerd hadden. En — de laatste naam, dien Victoria op die lijst las, was haar eigen naam. Zij vroeg aan de gouvernante, of haar naam ook op die lijst hoorde. En toen die vraag bevestigend werd beantwoord, zeide zij: „Welnu, indien ik Koningin van Engeland moet worden, wil ik voortaan ook goed leeren.” En zij hield woord. Zelden heeft de wereld een edeler en degelijker vorstin gezien dan Koningin Victoria. ☒

Aan Hare Majesteit de Koningin

op 31 Augustus 1926

Een jaar weer bleeft Gij ons gespaard,
Vorstin, van God verkregen,
Een jaar van arbeid, onvermoeid,
Een jaar van zorg en — zegen.

Was het te veel? Gij gingt op reis...
Daar deed de mare ons schromen:
„De Koningin, wat ongesteld,
Kan nog niet huiswaarts komen.”

Kloekmoedig hielt Gij 't roer-van-staat,
Hoe ook partijen woedden,
Kloekmoedig ijldet Gij ter hulp,
Bij storm en watervloeden.

„Nog niet,” „nog niet,” maar eindelijk toch, —
De Heer verhoorde ons bidden;
Gij kwaamt, aanvankelijk hersteld,
Gij zijt weer in ons midden.

Wat trouw, wat liefde, groot en sterk,
Hebt Gij ons weer gegeven!
De Genius van 't Vaderland
Heeft 't in zijn boek geschreven.

En nu de laatste Augustusdag
Uw jaardag ons komt brengen,
Nu willen we in de feestmuziek
Ons lof- en danklied mengen.

Waar het wisselend lied van de golven ruischt,
Waar de ziltige zeewind machtig bruist,
Vol van grimmigen toorn, of splend vol lust,
Zachtkens fluiſt'rend de wuivende helmplanten kust, —
Naar „den Ruigen Hoek” van den Hollandſchen tuin,
Naar het vriend'lijk Huis in den schoot van het duin,
In de sterkende lucht van de zee, —
Naar het landelijk dak, dat zoo kost'lijk een ſchat,
Onze vreugd, onze hoop, onze glorie, bevat,
Gaan nu uit onze dank, onze beê!

De Heer, wiens is de sterkte en macht,
De God van Uw betrouwen,
Vernieuw', vermeerder U de kracht,
Doe U Zijn heil aanschouwen!

Zijn hand, die 't rijksbewind U gaf,
Hoede ook dit jaar Uw wegen,
Uw hoofd, Uw hart, Uw hand, Uw ſtaf, —
Uw Volk, Uw Huis, ten zegen!

Velp

B. TEN KATE

Naar een schilderij van Piet van der Hem

Het Koninklijk gezin